

Høringsuttalelse – forslag om lovfesting av krisesentertilbudet

Viser til høringsnotat av 30.10.2008.

Regionalt ressurscenter om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging, RVTS sør, er gjennomgående godt fornøyd med lovforslaget slik det foreligger.

Vi har kommentarer til følgende pkt:

§ 1 Formål

Mer enn hver tredje bruker som bodde på krisesenter i løpet av 2006 var barn. I høringsnotatet gjøres en grundig gjennomgang av disse barnas sårbarhet, utsatthet og behov. Til tross for dette skilles det i lovutkastet mellom brukere (personer utsatt for vold i nære relasjoner) og deres medfølgende barn. Disse barna er også personer som er utsatt for, eller berørt av, vold i nære relasjoner. Med bakgrunn i den forskning som foreligger på hvor potensielt skadelig det er å være vitne til slik vold, foreslår RVTS sør at:
Barn som bor på krisesenter, eller bruker krisesenterets tilbud på andre måter, får status som brukere på linje med voksne brukere.

§2 Kommunens ansvar

I pkt 1 av de 5 punktene lovforslaget lister opp ønsker vi en tilføyning i siste setning:
- tilbud om et krisesenter eller tilsvarende gratis heldøgns, trygt og midlertidig botilbud, hvor brukerne mottar støtte, veiledning, *akutt krisehåndtering og sikkerhetsplanlegging.*

Dette fordi personer som har vært utsatt for vold kan ha et forhøyet aktiveringsnivå og angst som kan gi nedsatt evne til å vurdere egen og eventuelt barns sikkerhet. Akutt krisehåndtering og sikkerhetsplanlegging bør derfor være en lovfestet del av tilbudet ved krisesentrene.

4.3.5 Målgrupper for et fremtidig krisesentertilbud

Høringsnotatet påpeker at det er dilemmaer knyttet til personer uten lovlig opphold i Norge, og foreslår begrensninger av krisesentertilbudet for denne gruppen. RVTS sør mener at kvinner og barn som er på flukt fra vold i Norge har behov for beskyttelse på et krisesenter uavhengig av oppholdsstatus. De vil kunne ha behov for å søke tilflukt på et krisesenter inntil de returnerer frivillig eller blir tvangsutsendt. Personer med endelig avslag om opphold i Norge, og som ikke kan tvangsreturneres får normalt sett tilbud om å bo på ventemottak inntil de returnerer frivillig. De alvorlig syke, mindreårige eller barnefamilier får bo på ordinære mottak. Da kvinner og barn som både har endelig avslag, og samtidig er på flukt fra vold i Norge også er i en svært belastende og marginalisert livssituasjon, er det rimelig at denne gruppen behandles på lignende måte som de sistnevnte grupper. Det er imidlertid ikke trygt for kvinner og barn som flykter fra vold i Norge verken å bo på mottak eller ventemottak. Disse har behov for opphold på trygt og hemmelig sted inntil de returnerer. *RVTS sør mener derfor at krisesentrene må være et tilbud til alle, uavhengig av oppholdsstatus.*

4.4 Kvaliteten i tilbudet og tilrettelegging for ulike målgrupper

RVTS sør mener her at det bør inn et punkt om *Brukere i selvmordsfare*. Vi vet fra både forskning (Dieserud, 2000) og praktisk erfaring (Smaadahl, 2003) at det å være utsatt for vold kan føre til selvmordstanker, selvmordsforsøk og selvmord.

RVTS sør mener derfor at medarbeiderne på krisesentrene:

- må ha kunnskap om sammenhengen mellom det å være utsatt for, eller vitne til, vold og selvmordstanker, selvmordsforsøk og selvmord.
- Må ha kompetanse til å avdekke selvmordsfare
- Må ha nødvendig kunnskap og kompetanse som gjør dem trygge nok til å kunne ta opp dette tema med brukerne.

Kurset førstehjelp ved selvmordsfare fra undervisningsprogrammet VIVAT, er finansiert av Helsedirektoratet. Formålet med kurset er å gi deltakerne større trygghet og kompetanse i å møte mennesker som har selvmordstanker, og kan absolutt være et aktuelt tilbud til ansatte på krisesentrene.

5.3 Rammefinansiering eller øremerket tilskudd

Vi er ikke enige i at rammetilskudd er den beste formen for finansiering for krisesentrene. Dette med tanke på at mange kommuner ser svært ulikt på problematikken vold i nære relasjoner, både dens realitet og omfang. Dette vil igjen kunne påvirke villigheten til å bruke tilstrekkelige midler til det arbeidet krisesentrene skal utføre.

Krisesentrene har i årenes løp brukt mye tid og krefter på å søke om midler til daglig drift av senterne, og responsen fra kommunene har i høyeste grad vært variabel.

Vårt forslag er derfor en ordning med øremerkede midler, i alle fall i en overgangsperiode på 3-5 år.

Med vennlig hilsen

Ivar Kjellevik
Leder

Inger Lise Andersen
Seniorrådgiver

